

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 64.

Anden Session.

28de Møde.

Mandagen den 18de November.

(Fortsat).

Finansministeren (fortsat): Et saadant Palliativ have vi hidtil været nødsagede til at nøies med, og det var et nødvendigt Onde ved den hidtilværende Finanslov; men, naar Regjeringen nu fremsætter et Lovforslag, som man dog ikke vil tillægge en saa aldeles ubrugelig Charakter, at det ikke skulde kunne anvendes for nogle enkelte Aar i alt Fald, saa er Regjeringen i sin Ret til at vente, at Legislaturen vil gaae ind derpaa og befæste disse Forhold, saa at de vedkommende Embedsmænd kunne være tjente med at gaae ind derpaa, uden deri at see noget Usikkert, som en følgende Rigsdag kan forandre ganske efter Behag. Desuden maa jeg erindre om, at det Midlertidige, som kan klæbe ved Lovudkastet, ligger slet ikke i Forholdet til Hertugdømmerne eller overhovedet i den nærværende svævende Stilling, hvori Monarchiet befinder sig, men det ligger i selve Toldlovenes Natur; Toldforholdene ere saa variable, at ingen Mand i det Dieblik, han voterer Noget, være sig Toldsatser eller Gager for Toldembedsmænd, kan med Sikkerhed sige: det er umuligt Andet, end at de maae være 3, 4, 5 Aar; ja, jeg vil gaae videre, jeg vil sige, at ingen Mand kan med Sikkerhed sige, at man ikke i den dybeste Fred kan komme til at forandre dem i det følgende Aar. Toldvæsenet angaaer variable Gjenstande, det angaaer Handel og Skibsart og Forhold, som ere afhængige af ganske andre Hensyn end dem, hvorover Legislaturen er istand til at udøve Indflydelse. Naar Legislaturen idag kan sige, at det ikke er nødvendigt at have et Toldsted paa en eller anden Plet, saa kunne Forandringer i den

europæiske Skibsarts Forhold medføre, at det til næste Aar kan blive meget ønskeligt at have et saadant. Naar man vil kaste et Blik paa de forskjellige Budgetter, som aarligt, siden Budgetterne have været Gjenstand for Offentliggjørelse her i Landet, ere blevne bekendtgjorte, saa vil man see, at der stadigt ikke er gaaet et eneste Aar hen, uden at der er foretaget Forandringer, nye Posters Opførelse, andres Inddragelse eller Omdannelse, og det virkelig ikke som en Folge af, at de første Forslag, som man gjorde, vare umodne eller støttede sig til forbigaaende Forhold, som trængte til endelig Ordning, men fordi alle disse Forslag angik Toldvæsenet, som er og stedse maa blive foranderligt. At der nu her, hvad det nærværende Tidspunkt angaaer, er nogen særlig Usikkerhed, det vil jeg indrømme, men det ligger ikke i Hensynet til Hertugdømmerne, men det ligger i Hensynet til, at der i Regjeringens oprindelige Forslag er idetmindste ved een Afstemning i det ene Thing vedtaget den Forandring, at Consumptionen skal ophæves i Kjøbenhavn fra 1ste April 1852. Hvis dette bliver til Lov, saa vil det medføre en Forandring i Bestemmelserne i det nærværende Lovudkast, som man kan forudsee at maatte finde Sted allerede i det Dieblik, man vedtager det, skjøndt man ikke er istand til ved dette Lovudkast at gjøre de i denne Retning fornødne Forandringer; men hvad gjør saa det? simpelthen, at man nu allerede seer, at der til næste Rigsdag vil blive fremlagt en speciel lille Lov angaaende dette Punkt, imedens der maaskee kan blive flere andre Punkter, som ikke kunne forudsees og ikke staae i den fjerneste Forbindelse med Hertugdømmernes Forhold, hvor Forandringer ligeledes kunne findes nødvendige. Skulle vi altsaa vente med at give en saadan Gage Lov for Toldvæsenet, indtil vi kunne være